

COCO EN DE TROMMEL

Ver weg op een eiland woonde een aap. Zijn naam was Coco. Er woonden nog veel meer apen, maar Coco was de prins. Eigenlijk heette hij Cocodorus van Palmboom tot Palmboom, want er stonden twee reusachtige palmbomen op het eiland. Aan elke kant één. Iedere dag speelde Coco met zijn vriendjes hetzelfde spel. Ze gingen bij de ene boom staan en holden zo hard ze konden naar de andere boom. Wie het eerst de stam aanraakte, had gewonnen. En dan holden ze weer allemaal terug.

Maar op een dag hadden alle apen schoon genoeg van het spel. Niemand wilde meer meedoen. Ze hingen wat rond op het strand en gooiden elkaar met zand. Coco kon er niet meer tegen. Hij stond op en begon landerig langs het water te slenteren. Met een stokje trok hij al lopend een lijn in het zand. Plotseling hoorde hij TONK! Hij draaide zich om. Met zijn stok had hij een ijzeren ding geraakt, dat half in het zand begraven lag. Coco begon te graven en te trekken. Na enige tijd lag er een groot, roestig olieblok voor hem op het strand. Moeizaam spoelde Coco het schoon in zee. Hij sleepte het naar de palmboom die het dichtste bij was. Hij ging zitten, met zijn rug tegen de stam, en gaf een tikje tegen het blik. DOEB! Dat klonk mooi hol! Coco grijsde breed. Hij gaf een hardere tik, en nog één. Eerst aarzelend, maar daarna steeds harder, begon hij te trommelen. Hij vergat het eiland, zijn vriendjes, hij speelde maar door.

